
Kiss Judit Ágnes

ANYABANYA

Anya boszorkányt játszik,
Ruhája ócska pléd,
Anya fel akar falni,
S nincs anya, aki véd.

Anya boszorkányt játszik,
A haja százfelé,
Ha kinyitja a száját,
A hang sem az övé.

Anya boszorkányt játszik,
Fogán fotópapír,
Ha mosolyogni próbál,
Ijesztőbb, mintha sír.

Anyától, most már látom,
Nem ment meg senki se,
De nem tudom, ha ő az,
Mért félek ennyire?

LAZA DIALÓG

1

Én akartam a szabadságot úgy,
laza gyeplőt, mely dísznek, hogyha van,
egyedül róni félvad tájakat,
tartani és elengedni magam.
Elég e szabadságnak öltözött
magányból! Mostantól valakinek
sajátja lenni vágyom, birtoka,
zöld pázsit, este-reggel öntözött,
erdő, gyümölcsös, kincs, amit soha
(rég vágyta bár) nem szerzett senki meg,
egy napon mégis gazdára talál.
Látod, így lettem a tied, habár
múltam van, sóhajjal telt, mint a börtön –
el már ne hagyj karodból menekülnöm.

2

Te akartad a szabadságot így.
Örökké azt lested, rabul ki ejt,
kinél van béklyó, ütni ki akar.
Én gyöngéd voltam hozzád, és direkt
lazán fogtalak, ha vezettelek.
Egyszer próbáltál volna bízni bennem!
Talán rájössz, hogy arra is van ok.
Elég a mindennapi győzködésből,
sötét lett minden, és fáradt vagyok.
Fáradt vagyok már játszani veled,
élj függetlenül, dacos önmagad
rabjaként, légy gazdátlan vadvirág,
fény, mely saját árnyától is szabad –
időm, az van még mindig várni rád.

SÓHAJ, IMA HELYETT

Jó volna még többet,
Minél több gerezdet,
Inkább az Istennek
Magamból még többet,

Ma egy kislábujjat,
Holnap tán egy méhet,
Átengedni neki
Apró szeletkéket,

Építsen belőle
Hajlékot magának,
Oda meneküljön
Minden kóbor állat,

Jó volna od'adni
Végül az egészet,
Halál ellen nyújtson
Benne menedéket.

Mesterházi Mónika

(M.)

egy napsütötte januári padon
elmeséli megigazulását
néha rám néz hogy értem-e
mintha a törtek összeadását
mondaná válaszra nem vár
elég ha nézek és ha hülyén
nézek elmondja máshogy is
nem elég fölül összeadni
meg alul összeadni
figyelj vegyünk egy tortát
nem érdeklő figyelek-e
csak hogy elmondhassa
mellesleg értem is
embertelen magányát
emberek nyúgja nélkül
berendezett világát

A KUTYA

A kutya bekéredzkedett
az álmomba. Persze nem
az a kutya: helyettesítette
idomított társát. Gondolom,
hogy szabadítsam meg.

Én sem vagyok jól
idomítható. Kialakultak
idomulási szokásaim.
Sőt még a béketűrés is
egyre rosszabbul megy,
a gyáva hidegbéke,
hogy semmi ne változzon
annak érdekében,
hogy ne változzon semmi.

A valóságos kutya,
bár (mint jól tudjuk)
ő is csak helyettes,
ma engedéllyel
megnyalta a kezem.

Oláh Zsófia

ROSSZKEDVŰ VALCER

hűvös és száraz a teste
mindegy mert nem is kereste
senki a szavakat ő sem
tagadni jelen időben
 feszül az arca bőre
 milyen lesz ez jövőre
 keserű ízű vádak
tudja ma már a bánat
senki de néha ő sem
ragadva múlt időben
hűvös és ég a teste
 mindegy már nem kereste
kereste elégszer régen
kutatva hús alatt, mélyen
lepadt róla a húsa
válasszal egyre adósa
 hangulat válogatja
 szíve akár a vatta
 -cukor ha összebábjik
egyik nyár akár a másik
lepad így a húsa
örömmel még adósa
kereste mással régen
konokul vagina-mélyen
ki viszi át őt a partra
mindegy tán ezt is akarta
csak néha tükörbe lesve:
hűvös és száraz a teste

Molnár Krisztina Rita

LEGYÉL PENÉSZ

Legyél penész a házuk oldalán,
mutasd magad,
ne bujdosolj
– akár a régi szolga benn, tudod,
a halgyomor ölén –,
egy kővel dobod meg ablakuk,
cibáld a vállukat,
füttyülj fülükbe, éles hang legyél,

a suttogás se rossz,
ha szívbemarkoló,
a csöndes, árva perc lehetsz,
magány a téli reggelen,
ború galambos ég ködülte homlokán,
a mozdulat oka,
mi tétován, puhán feléd keres,
ha nem,

csináld, hogy orra bukjanak,
sebük, jajuk vigyék eléd,
legyél jelen, velük,
csak értsenek,
csak álljanak eléd,
egyéb utánuk nem marad,
szólj, szólj egy szót,
Uram.

Szeifert Natália

[HA MEGTALÁLNÁLAK]

sétapálcánk lenne és szivaroznánk
a séta kedvéért sétálgatnánk
füstbe lengve kart a karba készakarva
pusztán a séta kedvéért belemarva
a kőbe cipősarokkal

kalapot viselnénk és csókot adnál
a kesztyű és a ruhám ujja közé, hagynám
a szeméretlenül elővillanó alkaromra
csipkeként illanó alkalomra
csapnál le merészen

a fűszeresnél csokoládét vennék
amíg a kapumig érnék mind megennék
édesen kívánnánk annyi más mellett
jó éjszakát egymásnak és amellet
komiszul nevetnénk

hogyan senki sem veszi észre, hogy
minden éjjel eljön az a pont
amikor szétesik a füst, a kő,
a járda, a fák, az ing, a cipő
és mi rakjuk össze

[KONYHAI JELENETEK BEN GONDOLKODOM]

női segg a konyhában. miért annyira?
befőtt van, savanyúság, meg keserűség
hogyan mindent bevesztek-e?
jövőre már én se férek bele a keretbe
így híznak mi
nézzék

a sütőhöz is le kell hajolni. a legnagyobb
és legasszonyabb magyar nagyasszony
horváth ilona, aki húsz percig veri
fakanállal a tésztát
a kalács-sűrűségűt
péppé

őszlevest főzök neked. pedig idővel
mindenki csak a kifröccsenő olajra
fog emlékezni, amikor bűvészkedtél
a serpenyővel, na, ehhez kellene
az a bizonyos egyensúly
érzék